

[Finansministeren.]

her er foreslået, og med ophævelsen af indkomstfradraget på de $2\frac{1}{2}$ pct. har vi ikke foregrebet noget som helst i de forhandlinger, der finder sted inden for EF-området om dobbeltbeskatningen. Efter det kommissionsforslag, som for nylig har været behandlet, må vi i alle tilfælde ophæve det indkomstfradrag, vi har i vores beskatning af selskaberne. Det sker nu efter dette lovforslag. Der er ikke sket noget, der kan forhindre, at vi i øvrigt går ind på de forslag, som man når frem til inden for EF-området. Hvis man ser på skattesatserne, vil man også se, at en skattesats på 40 vel nærmest ligger i underkanten af det, man kan tænke sig at komme frem til inden for EF, så der er ikke foregrebet noget i denne sag.

Med hensyn til spørgsmålet om det betimelige og det rimelige i at foretage den forhøjelse, der her foreslås, tror jeg ikke vi kan blive enige, eftersom regeringens synspunkt er det, at der bør ske en forhøjelse. Det er fremgået allerede af spareplanen fra foråret, at der skulle ske en forhøjelse. Det er også af betænkningen fra dengang fremgået, hvor meget forhøjelsen skulle andrage.

Vi har altså den opfattelse, at der er opstået et misforhold mellem den almindelige indkomstskats højde og skatten for aktieselskaberne, og at dette misforhold bør bringes ud af verden. Vi mener ikke, vi er gået meget stærkt frem. Det er en meget moderat ajourføring, der finder sted her med forhøjelsen på gennemsnitlig ca. 18 pct.

Så må man også have med i overvejelserne om disse spørgsmål, at et af formålene med spareforanstaltningerne, som man også har talt lidt om her, jo er, at man skulle nå frem til en vis lempelse af indkomstbeskatningen, altså den almindelige personlige indkomstbeskatning. Det kan ikke være urimeligt, hvis man så i disse almindelige bestræbelser også ajourfører visse skattesatser på andre områder, som er ude af takt med udviklingen for indkomstskatten.

Må jeg minde om, at man fra flere partiers side har været inde på en skatteomlægning. Man har talt om, at f.eks. momsens skulle sættes op, for at indkomstskatten kunne komme ned. Så kan der vel heller ikke være noget urimeligt i, at skatten på dette område bliver reguleret, for at man

også ad den vej kan skaffe midler til en eventuel lempelse af indkomstskatten.

Fru Dagmar Andreasen spurgte mig, om vi snart så en lettelse af afskrivningerne. Jeg kan ikke i øjeblikket give tilsagn om noget forslag i den retning, i hvert fald ikke i indeværende folketingssamling.

De sidste tanker, fru Dagmar Andreasen var inde på om en særlig afgift på aktieselskaber, har jeg da ikke noget imod at vi kigger på i udvalget. Jeg har ikke på forhånd nogen som helst indstilling til det.

Så var der endelig det sidste med, at man kunne bruge en del af aktieselskabsskatten som lån til selskaberne; pengene skulle altså kunne blive stående i selskaberne som en fond, der kunne være et led i økonomisk demokrati. Vi kender tanken fra de radikales forslag om økonomisk demokrati. Må jeg minde om, at jeg selv i sin tid i forbindelse med arveafgifterne foreslog, at man kunne lade en del af arveafgifterne stå i firmaet som en fond som led i økonomisk demokrati. Jeg mindes ikke, at denne tanke fandt nogen særlig tilslutning.

Jeg kan ikke her i dag give fru Dagmar Andreasen tilsagn om, at jeg vil tage det spørgsmål op i udvalget, men det er da klart, at vi vil se på det, hvis man fra radikal side kommer med et sådant forslag. Jeg mener ikke, at økonomisk demokrati skal gennemføres på den måde, at man for en meget, meget lille del af virksomhederne og erhvervslivet skal gennemføre sådanne særegler, og det vil det jo blive, hvis man siger, at en del af aktieselskabsskatten skal blive stående i firmaerne. Økonomisk demokrati skal efter vor mening omfatte samtlige lønmodtagere her i landet og ikke kun de lønmodtagere, der er beskæftiget i særlige virksomheder.

Jeg tror altså ikke, at vi efter de udtalelser, der er faldet her, kan komme meget langt i drøftelserne i udvalget med de tre borgerlige partier, men jeg har dog noteret mig, at man fra radikal side er stærkt inde på en understregning af de uligheder, der findes i øjeblikket i beskatningen for aktieselskaberne sammenlignet med de personlige selskaber, en ulighed, der i høj grad er til skade for de personlige selskaber. Derfor må jeg konkludere, at vi i hvert fald er enige